

16-09-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ্: 16-01-1984 মধুবন

"স্বৰাজ্য" - তোমালোকৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ

আজি বাপদাদাই ৰাজ্য অধিকাৰীৰ সভা চাই আছেহঁক। গোটেই কল্পত সকলোতকৈ ডাঙৰ (শ্ৰেষ্ঠতকৈও শ্ৰেষ্ঠ) ৰাজ্য অধিকাৰী সভা এই সংগমযুগতে হয়। বাপদাদাই সমগ্ৰ বিশ্বৰ ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলৰ সভা চাই আছে। সকলো ৰাজ্য অধিকাৰী ক্ৰম অনুসৰি নিজৰ সম্পূৰ্ণ স্থিতিৰ আসনত স্থিত হৈ স্বৰাজ্যৰ আত্মিক নিচাত কিদৰে নিচিন্ত (বেফিকৰ) বাদশ্বাহ হৈ বহি আছে। প্ৰত্যেকৰ মস্তকত চিকমিকাই থকা মণি কিমান শুৱনি লাগিছে। সকলোৰে মস্তকত ক্ৰম অনুসৰি চিকমিকাই থকা লাইটৰ মুকুট চাই আছে। মুকুটধাৰীতো সকলোৱে হয় কিন্তু ক্ৰম অনুসৰি হয়। সকলোৰে নয়নত বাপদাদাৰ স্মৃতি সমাহিত হৈ থকাৰ বাবে নেত্ৰৰ পৰা স্মৃতিৰ প্ৰকাশ চাৰিওফালে বিয়পি আছে। এনেকুৱা সু-সজ্জিত সভা দেখি বাপদাদা হৰ্ষিত হৈ আছে। বাহ! মোৰ ৰাজ্য অধিকাৰী সন্তানসকল বাহ! এই স্বৰাজ্য, মায়াজীৎ ৰাজ্য সকলোৱে জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ ৰূপে প্ৰাপ্ত কৰিছা। বিশ্বৰ ৰচয়িতাৰ সন্তান স্বৰাজ্য অধিকাৰী স্বতঃ হয়েই। স্বৰাজ্য তোমালোক সকলোৰে অনেক বাৰৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ হয়। এতিয়াৰ নহয় কিন্তু বহুত পুৰণা অনেক বাৰ প্ৰাপ্ত হোৱা অধিকাৰ মনত আছে। মনত আছে নহয়! অনেক বাৰ স্বৰাজ্যৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ ৰাজ্য প্ৰাপ্ত কৰিছা। ডবল ৰাজ্য অধিকাৰী হোৱা। স্বৰাজ্য আৰু বিশ্বৰ ৰাজ্য। স্বৰাজ্যই চিৰকালৰ বাবে ৰাজযোগী তথা ৰাজ্য অধিকাৰী কৰি তোলে। স্বৰাজ্যই ত্ৰিনেত্ৰী, ত্ৰিকালদৰ্শী, তিনিও লোকৰে ন'লেজফুল অৰ্থাৎ ত্ৰিলোকীনাথ বনাই দিয়ে। স্বৰাজ্যই সমগ্ৰ বিশ্বত কোটিৰ মাজত কোনোবা, কোনোবাৰ মাজতো কোনোবা বিশেষ আত্মা কৰি তোলে। স্বৰাজ্যই পিতাৰ ডিঙিৰ হাৰ বনাই দিয়ে। ভক্তৰ স্মৰণৰ মালা বনাই দিয়ে। অটল, অচল, অখণ্ড সৰ্ব অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰাই দিয়ে। এনেকুৱা স্বৰাজ্য অধিকাৰী শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা নহয় জানো!

"মই কোন" এইটো সাঁথৰ ভালদৰে জানি গৈছা নহয়। মই কোন, এই শিৰোনামৰ (Title) মালা কিমান ডাঙৰ হয়! স্মৰণ কৰি যোৱা। মনত পেলাই যোৱা আৰু মালাৰ এটি এটি মণিক ঘূৰাই যোৱা। কিমান আনন্দ লাগিব। নিজৰ মালা স্মৃতিলৈ আনিলে কিমান নিচা থাকিব। এনেকুৱা নিচা থাকেনে? ডবল বিদেশীসকলৰ ডবল নিচা থাকিব নহয় জানো। অবিনাশী নিচা নহয় জানো! এই নিচাক কোনোবাই কম কৰিব পাৰিব জানো! অলমাইটী অথ'ৰিটিৰ আগত আৰু কোন অথ'ৰিটি আছে! কেৱল আলস্যৰ গভীৰ নিদ্ৰাত শুই যোৱা তেতিয়া তোমালোকৰ অথ'ৰিটিৰ চাবি অৰ্থাৎ স্মৃতি মায়াই চুৰি কৰি লয়। কোনোবাই এনেকুৱা নিদ্ৰাত শুই আছে যে গ'মেই নাপায়। এই আলস্যৰ নিদ্ৰাই কেতিয়াবা কেতিয়াবা ঠগায়ে দি দিয়ে আকৌ এনেকুৱা অনুভৱ কৰে যে মইতো শুই থকা নাই, সাৰে আছোঁ। কিন্তু চুৰি হৈ যায়, সেয়া গম নাপায়। এনেয়েতো জাগ্ৰত জ্যোতি অলমাইটি অথ'ৰিটিৰ আগত অন্য কোনো অথ'ৰিটি নাই। সপোনতো কোনো অথ'ৰিটিয়ে লৰাব নোৱাৰে। এনেকুৱা ৰাজ্য অধিকাৰী হোৱা। বুজিলা। অচ্ছা -

আজিতো মিলনৰ ৰঙ্গসভালৈ আহিছে। যেনেকৈ সন্তানসকলে অপেক্ষা কৰে নিজৰ মিলনৰ টাৰ্ণৰ বাবে সেইদৰে পিতাইয়ো সন্তানসকলৰ সৈতে মিলনৰ আহ্বান কৰে। পিতাৰ সকলোতকৈ প্ৰিয় কামেই হৈছে সন্তানসকলৰ লগত মিলন উদ্‌যাপন কৰা। অব্যক্ত ৰূপতে হওঁক নতুবা ব্যক্ত ৰূপতেই হওঁক। পিতাৰ দিনচৰ্চাৰ বিশেষ কাৰ্য হৈছে কল্পৰ পিছত লগ পোৱা স্নেহী সন্তানসকলৰ লগত মিলন উদ্‌যাপন কৰা। তেওঁলোকক সজোৱা, প্ৰতি-পালন কৰা, সমান বনাই বিশ্বৰ সন্মুখত নিমিত্ত কৰা, এয়াই কাম। এই কামতে ব্যস্ত হৈ থাকে। বিজ্ঞানীসকলক প্ৰেৰণা দিয়ে, সেয়াও

সন্তানসকলৰ কাৰণে। ভক্তসকলক ভাৱনাৰ ফল দিয়ে তেতিয়াও সন্তানসকলকে আগত ৰাখে। বিন্দুকতো কোনেও নাজানে। দেৱী-দেৱতাসকলকে জানে। ভক্তসকলৰ সন্মুখতো সন্তানসকলকে প্ৰত্যক্ষ কৰায়। সকলোকে মুক্তিলৈ লৈ যায় সেয়াও তোমালোক সন্তানসকলক সুখ-শান্তিময় ৰাজ্য দিবৰ বাবে। অচ্ছা।

এনেকুৱা চিৰকালৰ স্বৰাজ্য অধিকাৰী, সদায় অটল অখণ্ড, অচল স্থিতিত স্থিত হৈ থাকোতা, সদায় আত্মিক নিচাত অবিনাশী হৈ থাকোতা, ডবল ৰাজ্য অধিকাৰী, বাপদাদাৰ নয়নত সমাহিত হৈ থকা, নয়নৰ মণিসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদীজীয়ে মাদ্ৰাজ, বাংগালোৰ, মহীশূৰ তথা কলিকতা পৰিক্ৰমা কৰি মধুবনত উপস্থিত হৈছে, দাদীজীক দেখি বাপদাদাই ক'লে:-

কদমত (প্ৰতি খোজত) পদমৰ সেৱা সমাহিত হৈ আছে। চক্ৰৱৰ্তী হৈ চক্ৰ লগাই নিজৰ স্মাৰক স্থান বনাই ল'লা। কিমান তীৰ্থ তৈয়াৰ হ'ল! মহাবীৰ সন্তানসকলে পৰিক্ৰমা কৰা অৰ্থাৎ স্মৃতি চিহ্ন বনোৱা। প্ৰতিটো পৰিক্ৰমাৰে নিজৰ নিজৰ বিশেষত্ব থাকে। এইটো পৰিক্ৰমাতো অনেক আত্মাৰ অন্তৰৰ আশা পূৰ্ণ কৰাৰ বিশেষত্ব আছিল। এই অন্তৰৰ আশা পূৰ্ণ কৰা অৰ্থাৎ বৰদানী হোৱা। বৰদানীও হ'লা আৰু মহাদানীও হ'লা। ড্ৰামা অনুসৰি যি প্ৰগাম বনোৱা হয় তাত বহুত ৰহস্য সোমাই থাকে। ৰহস্যই উৰুৱাই লৈ যায়। অচ্ছা।

জনকী দাদীৰ প্ৰতি:- তুমি সকলোকে নামৰ দান দিয়া। নামৰ দান কি হয়? তোমাৰ নাম কি হয়? নামৰ দান দিয়া অৰ্থাৎ নিমিত্ত হৈ বৰদান দিয়া। তোমাৰ নাম ললেই সকলোৰে কি স্মৃতি আহিব? চেকেণ্ডত জীৱনমুক্তি। নিমিত্ত হোৱা। এয়া তোমাৰ নামৰ বিশেষত্ব হয় সেয়েহে নাম দানো যদি কৰা তেন্তে যিকোনো লোকৰে নাও পাৰ হৈ যাব। পিতাই এতিয়া তোমাৰ নিমিত্ত ভাবৰ বিশেষত্বৰ গায়ন কৰিলে, সেয়াই স্মাৰক (যাদগাৰ) হয়। সেই 'জনক' নামেই তেওঁ হয়তো পাইছিল। এজন জনকৰে দুটা কাহিনী আছে। এজন জনক যি চেকেণ্ডত বিদেহী হৈ গ'ল। আনজন জনক যি চেকেণ্ডত নিমিত্ত হৈ গ'ল। 'মোৰ' নহয় 'আপোনাৰ'। ত্ৰেতাৰ জনককো দেখুৱায়। কিন্তু তুমিতো পিতাৰ জনক হোৱা, সীতাৰ নহয়। নাম দানৰ মহত্ব কিয় আছে, ইয়াৰ ওপৰত ক্লাছ কৰাবা। নাম ৰূপী নাওৰ দ্বাৰাও পাৰ হৈ যায়। অন্য একো বুজি নাপালেও শিৱবাবা, শিৱবাবা বুলি ক'লেও স্বৰ্গৰ গেট (দ্বাৰ) পাচতো (প্ৰৱেশ পত্ৰ) পোৱা যায়। অচ্ছা।

অষ্ট্ৰেলিয়া পাৰ্টিৰ প্ৰতি:- অষ্ট্ৰেলিয়া নিবাসী বাপদাদাৰ অতি প্ৰিয়, কিয়? অষ্ট্ৰেলিয়াৰ বিশেষত্ব কি? অষ্ট্ৰেলিয়াৰ বিশেষত্ব হৈছে নিজৰ ওপৰত সাহস ৰাখি চাৰিওফালে সেৱাধাৰী হৈ সেৱাস্থান তৈয়াৰ কৰাৰ বিধি ভাল হয়। য'ত সাহস আছে ত'ত পিতাই সাহসী সন্তানসকলক দেখি বিশেষভাবে সুখী হয়। লণ্ডনৰো বিশেষত্ব হৈছে তাত বিশেষ প্ৰতিপালন অনেক অনুভৱী ৰত্নৰ পৰা পাই থাকে আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াই ইমান প্ৰতিপালন পোৱাৰ সুবিধা নাপায়। কিন্তু তথাপিও নিজৰ ভৰিত থিয় হৈ সেৱাত বৃদ্ধি আৰু ভাল সফলতা লাভ কৰি আছে। সকলোৱে স্মৃতি আৰু সেৱাৰ প্ৰতি অতি আগ্ৰহী হৈ থকা। স্মৰণত ভাল ৰুচি আছে সেয়েহে আগবাঢ়ি গৈ আছে আৰু আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। সংখ্যাগৰিষ্ঠই নিৰ্বিল্ল। কিছুমান ভাল ভাল সন্তান গুছিও গ'ল। কিন্তু তথাপিও পিতাক এতিয়াও স্মৰণ কৰি থাকে সেয়েহে তেওঁলোকৰ প্ৰতিও সদায় শুভ ভাৱনা ৰাখি তেওঁলোককো আকৌ পিতাৰ সমীপত নিশ্চয় আনিব লাগিব। এনেকুৱা উৎসাহত থকা নহয়। কম বেচি পৰিমাণে বৃক্ষৰ পৰা ফলটো সৰি যায়েই, নতুন কথা নহয় সেয়েহে এতিয়া নিজকে আৰু অন্যক এনেকুৱা দৃঢ় কৰি তোলা যি সফলতা স্বৰূপ হৈ যায়। এই যি গ্ৰুপ আহিছা, তোমালোক দৃঢ় হোৱা নহয় জানো। মায়াইটো ধৰি নলয়। যদি কিবা দুৰ্বলতা আছেও তেন্তে ইয়াত মধুবনত সম্পন্ন হৈহে যাবা। মধুবনৰ পৰা অমৰ হোৱাৰ বৰদান লৈ যাবা। এনেকুৱা বৰদান সদায় নিজৰ লগত ৰাখিব আৰু আনকো এই বৰদানেৰে পুনৰুজ্জীৱিত কৰি তুলিব। বাপদাদাই

ডবল বিদেশী সন্তানসকলক লৈ গৌৰৱ কৰে। তোমালোকেও পিতাক লৈ গৌৰৱ কৰা নহয় জানো! তোমালোকৰো এইটো নিচা আছে নহয় যে সমগ্ৰ বিশ্বৰ ভিতৰত আমিহেই পিতাক চিনি পালো। সদায় এইটো নিচাত আৰু অবিনাশী সুখত থাকিব। এতিয়া বাবদাদাই সকলোৰে ফটো তুলিলে। পিছত ফটো দেখুওৱাম যে চোৱা তোমালোক আহিছিল। মায়াৰো নলেজফুল (জ্ঞানী) হৈ চলা। জ্ঞানীয়ে কেতিয়াও ঠগ নাখায় কিয়নো মায়া কেতিয়া আহে আৰু কেনেকৈ আহে, ইয়াৰ জ্ঞান থকাৰ বাবে সদায় নিৰাপদ হৈ থাকে। জানা নহয় যে মায়া কেতিয়া আহে? যেতিয়া পিতাক একাষৰীয়া কৰি অকলশৰীয়া হৈ যোৱা তেতিয়া মায়া আহে। সদায় একত্ৰ (কস্মাইণ্ড) হৈ থাকিলে মায়া কেতিয়াও নাহিব। অষ্ট্ৰেলিয়াৰ বিশেষত্ব হৈছে যে অধিকাংশ পাণ্ডৱ সেনা দ্বায়িত্বশীল হয়। নহ'লে শক্তিয়ে সংখ্যাগৰিষ্ঠ হয়। ইয়াত পাণ্ডৱে চমৎকাৰ কৰিলে। পাণ্ডৱ অৰ্থাৎ পাণ্ডৱ পতিৰ লগত সদায় থাকোতা হয়। ভাল সাহস কৰিছা, বাপদাদাই সন্তানসকলৰ সেৱাৰ বাবে শুভেচ্ছা জনাইছে। এতিয়া কেৱল অবিনাশী ভবৰ বৰদান সদায় লগত ৰাখিবা। অচ্ছা।

ব্ৰাজিল:- বাপদাদাই জানে যে স্নেহী আত্মাসকল স্নেহৰ সাগৰত সমাহিত হৈ থাকে। যিমানহে শৰীৰেৰে দূৰৈত নাথাকক কিন্তু সদা স্নেহী সন্তানসকল বাপদাদাৰ সন্মুখত থাকে। লগন সকলো বিঘ্ন পাৰ কৰাই পিতাৰ সমীপত লৈ অহাত সহায়ক হয়, সেয়েহে বাপদাদাই সন্তানসকলক শুভেচ্ছা জনাইছে। বাপদাদাই জানে যে কিমান পৰিশ্ৰমক প্ৰেমলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি ইয়াত আহি উপস্থিত হয় সেয়েহে স্নেহৰ হাতেৰে বাপদাদাই সন্তানসকলক সদায় মালিচ কৰি থাকে। যিসকল অতি স্নেহী সন্তান হয় তেওঁলোকক মাক-পিতাই সদায় মৰমেৰে মালিচ কৰে নহয় জানো। বাপদাদাই সন্তানসকলৰ ভাগ্যৰ তৰাক চায়। চিকমিকাই থকা তৰা হোৱা। দেশৰ অৱস্থা যিয়েই নহওক কিন্তু পিতাৰ সন্তান সদায় পিতাৰ স্নেহত থকাৰ বাবে নিৰাপদে থাকিব। বাপদাদাৰ ছত্ৰছায়া সদায় লগত আছে। এনেকুৱা অতি মৰমৰ হোৱা। সন্তানসকলে অনেক পত্ৰৰ মালা বাপদাদাৰ ডিঙিত পিন্ধাই দিলে, সকলো সন্তানক ইয়াৰ প্ৰতিদানত বাপদাদাই স্নেহ পূৰ্ণ স্মৰণ কৰিছে। সকলোকে ক'বা যে যিমান মৰমেৰে পত্ৰ লিখিলে, সংবাদ দিলে, সিমানহে স্নেহেৰে সেয়া স্বীকাৰ কৰিছে আৰু সন্তানৰ সাহস পিতাৰ সহায় সদায়েই থাকিব। মালা পালে আৰু মালাৰ মণিবোৰ এতিয়াও বাপদাদাই সোঁৱৰণ কৰি আছে।

বাপদাদাই জানে যে শৰীৰেৰে যদিও দূৰৈত আছে কিন্তু মনেৰে মধুবন নিবাসী হয়। মনেৰে সদায় মনমনাভৱ হোৱাৰ বাবে পিতাৰ সমীপ আৰু সন্মুখত আছে। এনেকুৱা সমীপ আৰু সন্মুখত থকা সন্তানসকলক বাপদাদাই সন্মুখত দেখি নাম সহকাৰে প্ৰত্যেককে স্নেহেৰে স্মৰণ কৰিছে আৰু সদায় শ্ৰেষ্ঠ হৈ শ্ৰেষ্ঠ বনোৱাৰ সেৱাত আগবাঢ়ি গৈ থাকা, এইটো বৰদান মৰমৰ সন্তানসকলক দি আছে। সকলোৱে নিজৰ নাম সহিত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ কৰিবা। ভাল বাৰু।

*বৰদান:- শান্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা সকলোকে আকৰ্ষিত কৰোঁতা মাষ্টৰ শান্তি দাতা হোৱা

যেনেকৈ বাণীৰ দ্বাৰা সেৱা কৰাৰ কৌশল শিকি ল'লা তেনেকৈ শান্তিৰ বাণ চলোৱা, এই শান্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মৰুভূমিকো সেউজীয়া কৰি তুলিব পাৰা। যিমানহে কঠিন পাহাৰ নহওঁক তাতো পানী উলিয়াব পাৰা। এই শান্তিৰ মহান শক্তিক সংকল্প, বাণী আৰু কৰ্মত ব্যৱহাৰিক ৰূপত আনা তেতিয়া মাষ্টৰ শান্তি দাতা হৈ যাব। তেতিয়া শান্তিৰ কিৰণে বিশ্বৰ সকলো আত্মাকে শান্তিৰ অনুভূতিৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰিব আৰু তোমালোক শান্তিৰ চুম্বক হৈ যাব।

*শ্লোগান:- আত্মা-অভিমानी স্থিতিৰ ব্ৰত ধাৰণ কৰি লোৱা তেতিয়া বৃত্তিৰ পৰিৱৰ্তন হৈ যাব।

!!ওঁম্ শান্তি!!

***